

dette, at Kompromiset i alle væsentlige Punkter var tiltraadt af Regeringen, og det er dette, jeg siger er urigtigt.

Hammerich: Jeg skal ikke komme videre ind paa dette Talspørgsmaal om Skotøjet, men jeg kan dog ikke lade være at sige, at efter de Udtalelser, som den ærede Ordfører kom med, kan jeg ikke tro, at han har Ret. Han siger, at hans Modstander nævner 4,800,000 Kr. aarlig som Fabrikationsværdien fra Tilvirkningen af 4000 Par Sko om Dagen, men efter den ærede Ordførers Mening produceres der 10,000 Par Sko, og det skulde altsaa betyde, hvis han havde Ret, en aarlig Produktion af 12,000,000 Kr.s Værdi for de danske Skotøjsfabrikker; det er nemlig kun *Fabrikernes* Produktion, her er Tale om i denne Sag. Dette synes mig saa umuligt, saa at jeg tror, at det ærede Medlem ikke kan have Ret, men imidlertid, det skal jeg ikke dvæle nærmere ved, kun skal jeg over for det ærede Medlem for Eshjærg (Bluhme) udtale, at jeg ikke har talt noget om Sukkerindustrien i Tyskland, og jeg har heller ikke egentlig forlangt nogen forøget Sukkerbeskatning her i Landet, jeg har i sin Tid udtalt, at vor Sukkerindustri var ved at gaa i Stykker, og det var den ogsaa, den var under den for lille Beskyttelse, den havde ved at gaa i Stykker, heldigvis gik det dog kun ud over en Del Privatmænd, og de danske Sukkerfabrikker vare i Stand til at tage Sagen op og føre den videre. Men hvorfor? Fordi de foruden den Beskyttelse, de have for Roesukkerindustrien, have en yderligere Beskyttelse fra deres Raffinaderier, derfor have de kunnet føre den igennem disse vanskelige Aar. Naar dernæst det ærede Medlem taler om, at de danske Sukkerfabrikker ikke ønske at faa en forøget Beskyttelse, saa er det meget muligt, han har Ret i, at de mene at staa sig ved at nøjes med den Beskyttelse, vi have paa Roesukker — nemlig $\frac{3}{4}$ Øre — hvorved de udelukke Konkurrence, og hvormed de have kunnet bestaa, men den Mening ere de saa atter i Stand til at have, fordi de kunne støtte sig til den anden Beskyttelse, hvormed deres Raffinaderier arbejde. Jeg har jo imidlertid i Dag intet forlangt i Retning af at faa Roesukkerbeskyttelsen forhøjet her i Landet, men kun talt om denne Industri i Sverige, hvor de klimatiske Forhold gøre, at Sukkerindustrien var ved at gaa uhjælpelig til Grunde; men saa forhøjede Sverige sin Beskyttelse, og Resultatet har været, at Sve-

rige med sit ringere Klima producerer for de 20 Millioner Kr. Sukker, som Landet forbruger, hvilke 20 Millioner altsaa bliver inden for det svenske Samfund. Dette gælder ikke blot om Sukker — det nævned jeg blot som Eksempel — men ogsaa om mange andre Ting, og jeg tror, at Landmændene burde tage under Overvejelse, hvor stor en Betydning det har haft for Sverige, at der mellem de forskellige Erhverv har været Solidaritetsfølelse, en lignende, som har været raadende i Amerika, der ogsaa er et overvejende agerdyrkende Land, men dog holder paa Industriens Beskyttelse; jeg mener, at Landmændene burde tage under Overvejelse, om en lignende Solidaritetsfølelse hos dem ikke vilde være gavnlig, saaledes at de kunne være med til at støtte Indlandets Erhverv med det Maal saa vidt muligt at faa indskrænket vor Indførsel af den Slags Ting, vi kunne producere her i Landet. Jeg tror, det ogsaa vil gavne Landbruget, og det er blot det, jeg har gjort opmærksom paa. Over for den ærede Ordfører vil jeg sige, at jeg i dette Øjeblik lige saa lidt som før kan faa Øje paa den store Imødekommenhed fra Folketinget og Mængel paa Imødekommenhed fra Landstinget. Hvad er det, der sker med Sagen, som den nu sendes op? Det er, at Folketinget gaar op til Landstinget som for tre Aar siden og siger: Hvis I ville være skikkelige Børn, der ville gaa af Vejen for, hvad I anse for rigtigt, saa skulle I faa et Stykke Sukker. Det er det, man gør over for Børn for at faa dem lokket til noget, og det er i Virkeligheden det, der sker, at man siger: Ville I være skikkelige paa Beskyttelsen, saa skulle vi være med til at sende Brændevinet op. Foreløbig beholde vi Brystsukkeret hienede, indtil I have vist, at I ere artige. Det er ellers ikke den Maade, paa hvilken man plejer at opnaa et Resultat over for voksne Folk, og som saadanne skulde dog helst det ene Ting behandle det andet. Og hvad er det saa, som bebredes Landstinget saa meget af den ærede Ordfører? Der siges til Landstinget: nu er Folketinget og en Regering — tilmed en forhenværende Regering, den nuværende Regering har jo da i det højeste accepteret det som et Grundlag for en Forhandling — i sin Tid blevne enige om en Toldlov; naar I ikke tage imod den, saa viser det, at I ere umedgørlige, ja upatriotiske tror jeg, at den ærede Ordfører i en Avisartikel har kaldt Landstinget. Jeg kan imidlertid ikke forstaa, at der er det allermindste i det, der er fremført fra den ærede Ordførers Side.